

SIRDSPRIEKŠ

Maijas avīzīte

Nr. 90.

2024. gada jūnijs

KLAU! ŠĪ VASARA BŪS PATI SKAISTĀKĀ! SAGAI DI TO AR PRIEKU! ☺...

♥ ES MĀCOS... ♥

Es mācos

iesēt domu sēklu
un negaidīt, kas izaugs,
bet pacietīgi vērot
katru formas maiņu,
sajust mainību sevī...

Es mācos
ieklausīties vārdos
un nezīlēt, kas būs,
bet pacietīgi gaidīt
katru varbūtības asnu,
sajust domu sevī...

Es mācos
ieskatīties otra acīs
un neminēt, kas Dvēselē,
bet uzmanīgi vērot
katru mulsuma ēnu,
sajust otra Dvēseli sevī...

Es mācos...

• Zanda IvaNova (Vītola) •

1. Pārlido gulbis
pāri vientūlai sētai.
Zūd vientulība.
2. Raspodīņš uzzied
arī, ja zeme bez rasas.
Mīlot tā notiek.
3. Rītausmas debess
atgādina, lai neguļ
ne skatiens, ne sirds.
4. Ātri prom aizzūd
smaga mākoņa daba,
izlīstot lietū.
5. Ir tādi brīži,
kad valgme nenorit prom.
Dievs tur to plaukstās.
6. Viegli plūst elpa
tad, kad sirds svin sirdsmieru.
Jūra bez vētras.
7. Izbaudi mirkli,
kamēr putns sēž zarā
un neaizlido.
8. Sāp bezspēcība.

Sāp migla pār ilgu upi.
Jāceļas klievēt.

9. Pagātne aizslīd.
Tagadnei savi airi.
Kaut būtu stipri.

10. Paskaties gaismu.
Meklē ceļu uz sevi.
Tas ceļš esi tu pats.

11. Mēness pār jūru.
Ūdens virsma viz laimē.
iekšējā dzīve.

12. Upē zied ūdens,
tālu augšā zied zvaigznes.
Viss ir viens līgo.

13. Diena slīd dusēt,
bet dzīve turpinās būt.
Rīt taps jauns vijums.

14. Viegla gaismiņa
izklidē smagas domas.
Maz reizēm ir daudz.

15. Pacelies pāri
vietai, kas sapin domas.
Tas tev pa spēkam.

Maija Laukmane

Lielsais noslēpums, ar ko visi

vecie cilvēki dalās, ir tas, ka viņi tā īsti savas dzīves laikā nav mainījušies.

Ķermenis mainās, arī uzskati un gaume, bet mēs esam vienā un nemainīgā vecumā.

Tātad, ja jūtaties slikti, ka jums ir 40, 50, 60, 70, 80 vai vairāk... atcerieties - jūs esat izredzētie, nevis apdalītie, jo atšķirībā no neskaitāmiem cilvēkiem, jūs esat dzīvi, lai izbaudītu šo vecumu.

Vecums nāk pēkšņi, nevis pakāpeniski. Kad tu iedomājies, ka kļūsti vecs, tu patiešām kļūsti vecs.

Novecošana ir ceļojums laikā, kuru vislabāk ir sākt ar humora izjūtu un zinātkāri.

Četrdesmit ir jaunības vecums, piecdesmit - ir vecuma jaunība!

Sarmīte Pīka

Un es taču zinu, ka tā jābūt, bet

tomēr neizsakāmas skumjas. Noziedējušās pienenes kā mazs rudens iekš pavasara. Pat ziedoņa plaukumā mums jāsaņem šis brīdinājums par visa zūdamību, jeb pāriešanu mūžībā. Un tāpat taču mēs zinām, ka nāve ir dzīves daļa un tomēr mēs to apraudam.

Kaut kas mūsos tik ļoti tiecas pēc mūžības, kamēr mēs te stāvam, smiltīm lēni izbirstot caur pirkstiem. Un smilšu pulkstenis iztek.

Un smilšu pulkstenis tiek gādīgas rokas pacelts un otrādi likts.

Un iesākas jauns sākums.

Ieva Veide

Dzīve ir jocīgs ceļojums no

pirmās uz pēdējo vasaru. Tev nav bijēšu, pārsēšanās ir haotiskas un neizprotamas. Pa ceļam veidojās attiecības, tad tās pārtrūkst, jo kāds nav nomazgājis dakšu, kāds ir nosaucis otru cita cilvēka vārdā, kāds nav bijis līdz galam godīgs.

Tu skrien un lec. Krīti, laužot sprandu, krēslus un horizontu. Tu ceri, ka rīt būs labāk, bet rīt ir vēl sliktāk. Es zinu. Nomirst vecāki, draugi, sunītis nomirst un nomirst Šuvajevs. Tur neko nevar padarīt.

Bet klau! Tā vasara, uz kuru dodies, būs pati pati skaistākā. Pilna tirdošas mīlestības, jaunības siltā neprāta un liktenīgām nejaušībām pilna. Tu dejosi basām pēdām karstās smiltīs un skaļi dziedāsi mulķības. Saule rietēs un rietēs, kad piepeši sajūtīsi, kā tavu sirdi sažņaudz kas līdzīgs Dieva dūrei. Un tas arī būs viss. Viskaistākais, visīstākais viss.

Aksels Hiršs

Šis īsais mirklis, būt par cilvēku, ir

fantastisks. Ja es nebūtu neskaitāmas reizes kritis, nodots, un zaudējis visu, ko es uzskatīju par vērtīgu un arī mīlu un tuvu, bet neskatoties uz to, katru reizi cēlies. Ja es nebūtu stājies pretī saviem dēmoniem, un bailēm, bet, ja es būtu audzis, kā taurenītis aizvējā, saules apspīdēts, vai es vispār zinātu, kā ir būt par cilvēku.

Daudzi apbrīno varenus buru kuģus, stāvam ostā, bet lai tas vispirms šķērso tumšu, bangojošu okeānu, un tad piestāj otrā krastā, lūk tad tas būs apbrīnas vērts.

Mēs visi esam gatavi šim laikam, kas notiek uz zemes. Šis laiks atdala puikas no vīriem, un graudus no pelavām. Mēs visi gribam, lai mūsu zari ir augstu debesīs, un pilni ar augļiem, bet vai esam parūpējušies par stiprām saknēm, un stipru stumbru, kā savu mugurkaulu, lai nelocītos šīs pasaules ilūziju priekšā. Visa mūsu dzīve ir gara triumfs pār sīkajām EGO bailu drāmām.

Andis Ananda

Labrīt!

Vajadzīgākie, vēlamākie un

gaidītākie cilvēki mūsu dzīvē parādās tikai tad, kad atbrīvojam sevī vietu viņu klātbūtnēi.

Tas notiek tad, kad atbrīvojamies no atmiņas, no pagātnes, no bailēm un saviem stulbajiem aizliegumiem un ierobežojumiem.

Mēs nokļūstam īsti vientulībā. Vientulība tikai veicina dvēseles attīrīšanu.

Un mēs atpazīstam savu patieso būtību tikai ar tiem, kas atver mūsu sirdīs labestības, maiguma, mazu ikdienas brīnumu, smaidu un bezgalīgas laimes pasauli.

Vienkārši Jānis

Tur tālajā bērnībā

Laiks bija lēns
Lēnas dienas
Un vasaras garas

Ar gadiem mums visa
Ir kļuvis vairāk
Vairāk atmiņu rūpju un raižu
Un arī vēlmju vairāk

Tu skaties kā aizskrien dienas
Kā dzīves upe plūst
Kā pārmaiņu vējš
Aizpūš projām ziemas un vasaras

Un tad tu tāds
Pusmūžā iebriedis saproti
Ka prieks un skumjas
Tie abi ir vienā laivā

Marika Višņevska

Pasaule ir skaista visur! Ja vien

Tu skatītos un redzētu. Klintīs auguši koki, smiltis, kurās grimst pēdas, zilie ūdeņi... Dzīva kārtība kustībā ...

Visa pasaule ir skaista!

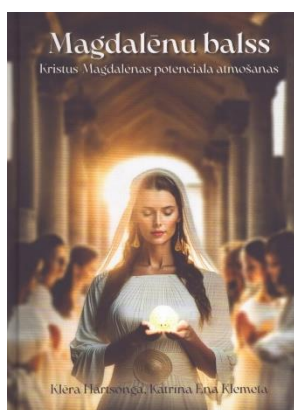
Tu šeit ienāci un Tu no šejienes aiziesi! Tu taču saproti, ka prom ejot līdzī nēko nepaņēmsi...Tu tikai vari atstāt sajūtas otrā, kuras radīji satiekoties. Tās paliks vienmēr. Tās nezūd. Tāpēc aizgājējs pie sirds vai nu paliek, vai nē! Bet atļaut aizej viņam pienākas, jo viņš aiziet šeit, bet piedzimst citur...

Šī pasaule ir skaista!

Linda Vītoliņa

Magdalēnu balss

HĀRTSTRONGA KLĒRA, KLEMETA KATRĪNA ENA

Grāmata ir gaismas, gudrības un mīlestības vēstījums, kas apvienojot čenelinga un regresijas metodes, ir saņemts, lai izgaismotu gadu tūkstošiem slēpto un izkropļoto informāciju gan par Gaismas Skolotāja Jēšua Jāzepa dēla (Jēzus)

un viņa ģimenes dzīvi un misiju, gan par Kristus - Magdalēnas (dievišķā vīrišķā un dievišķā sievišķā) savienojuma patieso jēgu, spēku un nozīmi.

Citāts no grāmatas:

.... Kā jau teicu, pārpratumu ir ārkārtīgi daudz, un šķiet, ka to skaits nevis samazinās, bet gan pieaug. Es neuzskatu, ka mans pienākums ir to visu izlīdzināt, izskaidrot. Labāk ir ļaut karmiskajam ritenim turpināt griezties tā, kā tas vēlas. Uzmanība man drīzāk ir jāvelta tam, cik apzināti es nodzīvoju katru dienu. Saullēktā es apņemos būt pilnīgi klātesošs ikkatrā mirklī, ko dzīve piedāvā man kā dāvanu, - vai tā būtu izdevība pateikt kādu laipnu vārdu, vai kāda līdzjūtīga rīcība, kas sniedz lielāku mieru un atbalstu citām dvēselēm, vai arī vienkārša uzkavēšanās katrā elpas vilciena brīnumā. Katru dienu, saulei norietot, atskatīdamies uz savu dienu, es sev vaicāju: "Vai šīs vērtīgās dienas laikā esmu kalpojies dzīvei ar pateicību, mīlošu laipnību un piedošanu, kā to darīja skolotājs Jēšua un Magdalēnas?"....

Kaut kur tālumā smaržo tikko

nopļauts siens...

Vakarā, kādā lauku sētā, būs slaukts gotiņas piens...

Smaržo pēc vasaras un mūsu, kādas paaudzes bērnības...

Bērnība, kurā tu vairāk juti, kā domāji...

Vairāk ļaujoties dienas ritumam,

Jo ir kāds, kas par ikdienu gādā...

Vai tu zini, ka vienmēr ir KĀDS, kurš par mums katru gādā...

Tā ir daļa no tevis un no sevis mīļotā...

Paturi šo daļu sevī dzīvu,

Vasaras... bērnības saules svelmi, kur miers iegulst tavā sirds klēpī

Un tur ar tevi paslēpes spēlē...

Paturi sevī bērna sirds mieru, ļaujoties Tam, kurš par tevi GĀDĀ...

Mūžības skūpstā...

Sarmīte Šmite

Sūti arī savas pārdomas, radošos darbiņus un ierosmes līdz katra mēneša **25.datumam**

uz e-pastu: reinvaldemaija@gmail.com

www.draugiem.lv ; [www.facebook.lv](https://www.facebook.com)

<https://t.me/laismasmaija>

Ar mīlestību, pateicību un prieku fotografēja, rakstīto savāca un šo radīja – **Maija Reinvalde**